

[Kim Behnke]

Ja, beslutningerne om, at de pågældende institutioner har fået en anden status, er truffet, men sagen er stadig væk den, at de enkelte aktiesalg skal forelægges til særskilt godkendelse i Folketinget. Det er ikke sket endnu. Der er i lovene om Københavns Lufthavn og Datacentralen en paragraf, der siger, at når den pågældende aktieemission skal foregå, skal det forelægges til særskilt godkendelse i Folketingets Finansudvalg. Finansministeren kan godt rende ind i økonomiske og politiske problemer, hvis det viser sig, at der ikke ligger nogen aftale med Socialdemokratiet om, at de skal stemme for i Folketingets Finansudvalg, når de pågældende aktiesalg skal forelægges. Jeg skal benytte denne lejlighed til at gentage Fremskridtspartiets synspunkt, at vi ikke er dem, der bærer ved til det bål, der i øjeblikket brænder mellem regeringen og Socialdemokratiet.

Finansministeren var også fremme med den store pensel for at fortælle, at der ingen tabere er blandt de 6 partier, der er med i finanslovsforliget. Finansministeren var endda så dristig at sige: »Alle vinder!« Ja, det er jo imponerende. Det er ellers kun i eventyrene, at alle vinder; i det virkelige liv er der selvfølgelig også tabere. Og taberne i finanslovaftalen blandt de 6 partier er altså skatteyderne; det er de mennesker, der ikke opholder sig her i salen, men som lever ude i virkeligheden, derude, hvor skatterne skal betales. Det er dem, der er taberne. Finansministeren og forligspartierne lever i en drømmeverden, hvor skatter bare er tal på et stykke papir. Vi andre har fornemmelsen af, hvad der foregår derude, hvor menneskene bor og lever og betaler deres skatter, og de er bestemt ikke begejstrede for det forlig, der er blevet indgået.

Så fortalte finansministeren, at hvis bare man kunne få disse 30 mia. kr., der ligger derude og ikke er blevet betalt, ind i kassen, så ville der rigtig kunne komme gang i skattelettelserne, så skulle de gode betalere, som finansministeren kalder dem, der pligtskyldigt betaler til statskassen, ikke længere betale så meget.

Jeg bliver nødt til at skuffe finansministeren med at sige, at når man kigger på dansk politik de sidste 10 år, er der simpelt hen ikke belæg for den påstand. Sagen er jo, at de besparelser, der f.eks. også er opnået ved dette finanslovsforlig, er ikke ret mange, men lige så snart be-

sparelserne er opnået, er pengene blevet brugt igen. Og det vil altså sige, at hvis de 30 mia. kr. dumpede ned i finansministerens kasse eller ankom med julemanden på tirsdag, så ville resultatet ikke være, at skatterne faldt, nej, det ville være, at finansministeren som den første ville styrte ud og bruge pengene, og så er man lige vidt. Derfor er der desværre ikke noget med, at der er andre befolkningsgrupper, som slipper billigere i skat.

Finansministeren var forundret over, at Fremskridtspartiet, som finansministeren udtrykte det, ikke ville påtage sig et ansvar, men gik fra forhandlingerne. Jeg har sagt det, lige da vi forlod forhandlingerne, og skal gerne gentage det her: Det er faktisk Fremskridtspartiets opfattelse, at de, der blev tilbage, de, der har indgået forliget, er de uansvarlige. Siden hvornår er det blevet ansvarligt, at man blot bliver ved med at forgælde sig? Når det gælder private, har regeringen igennem de sidste mange år appelleret til folk om øget opsparing og mindre forbrug. Staten gør det modsatte: opretholder forbruget og fortsætter gældsætningen. Hvis det er god økonomisk adfærd for befolkningen at stoppe gældsætningen, må det også være det for staten. Derfor kan man ikke kalde de tilbageblevne for ansvarlige, de tilbageblevne er de uansvarlige.

Finansministeren sluttede så sin tale med at takke til højre og venstre i folketingssalen og blandt embedsmænd osv. De eneste, der ikke fik tak med på vejen, er dem, der betaler gildet, nemlig skatteyderne, men der er jo heller ingen grund til at takke dem, for det er jo bl.a. det, der er problemet med regeringen, at man opfatter skatteyderne som en grå masse, der bare bøjer sig, hver gang man svinger pisken.

Og endelig til slut kom så udgangsreplikken fra finansministeren, nemlig at nu vil finansministeren hjem og fejre en dejlig jul. Jamen det skal finansministeren da have lov til, men ærlig talt, jeg tror nok, at der ude omkring i landet vil være en enkelt pensionist eller to, som ikke synes, det bliver nogen særlig spændende jul, når der er udsigt til, at hjemmehjælpen er væk, når vi når den 1. januar. Jeg tror ærlig talt, at der vil være temmelig mange danskere, der vil sidde under julemiddagen og kigge bekymret på hinanden ved udsigten til, at man næste år og fremover skal betale 25 pct. moms. Så det kan godt være, finansministeren får en